

Bilag 2

Nogle af udvalgets spørgsmål til velfærdsministeren og dennes svar herpå

Spørgsmålene og velfærdsministerens svar herpå er optrykt efter ønske fra S.

Spørgsmål nr. 15:

Ministeren bedes oplyse, om ministeren er enig i, at man, hvis man fjernede kontant-hjælpsloftet, kunne forebygge tvangsudsættelse af 30 pct. af dem, der bliver tvangsudsat i dag.

Svar:

SFI's rapport om lejere, der bliver sat ud, påviser ikke en sammenhæng mellem kontant-hjælpsloftet og antallet af udsættelser. Jeg er, blandt andet på den baggrund, ikke enig i, at en fjernelse af kontanthjælpsloftet vil eliminere 30 pct. af antallet af udsættelser.

Jeg vil i den forbindelse pege på, at eftersom kontanthjælpsloftet trådte i kraft den 1. januar 2004, kan loftet ikke i sig selv forklare hverken niveauet eller stigningen i antallet af udsættelser før dette tidspunkt.

Spørgsmål nr. 16:

Vil ministeren sikre, at Velfærdsministeriet nøje følger udviklingen i tvangsudsættelser og, minimum hver gang Domstolsstyrelsen kommer med nye tal, hvert halve år fremover?

Svar:

Velfærdsministeriet følger løbende udviklingen i antallet af udsættelser af lejere. Det sker blandt andet gennem Domstolsstyrelsens halvårslige statistik over udsættelsessager i byretterne.

Endvidere er det – som det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger – en del af satspuljeaftalen, at der i 2010 bliver iværksat en forskningsmæssig undersøgelse med henblik på at vurdere effekten af indsatsen til imødegåelse af udsættelser af lejere.

Spørgsmål nr. 17:

Er ministeren enig i, at loven på sigt skal udvikles til også at gælde for private udlejningsboliger?

Svar:

Det fremgår af SFI-rapporten, at i perioden 2003 til 2006 skete ca. 70 pct. af udsættelserne fra almene boliger, ca. 10 pct. fra private udlejningsboliger og ca. 15 pct. fra lejemaal i ejer- og andelsboliger. På den baggrund foreslås i første omgang indført en pligt for de almene udlejere til at underrette kommunen, når en sag om lejerestance sendes til fogedretten.

Indsatsen for at nedbringe antallet af udsættelser udspringer af satspuljeaftalen for 2009. Som led i aftalen vil Velfærdsministeriet i 2010 iværksætte en undersøgelse med henblik på en vurdering af effekten af indsatsen til imødegåelse af udsættelser af lejere. Det vil i den forbindelse blive undersøgt, om for eksempel ejere af større ejendomme skal forpligtes til at underrette kommunen, når en lejer er i lejerestance.

Jeg vil afvente resultatet af undersøgelsen, før jeg tager stilling til spørgsmålet.

Spørgsmål nr. 18:

Ministeren bedes opstille et illustrativt eksempel på omkostninger for de øvrige lejere i en boligforening i en gennemsnitlig almen bolig og for udlejer i en gennemsnitlig privat udlejning, ved at forlænge fristen for at få betalt huslejen fra 3 dage (nuværende) til 7 dage (som forliget mellem parterne landede på), til 10 dage (som det foreslås af BL) og til de 14 dage, som foreslås i lovforslaget.

Svar:

Som det fremgår af min besvarelse af Boligudvalgets spørgsmål 13 ad L 92 er det min opfattelse, at en forlængelse af påkravsfristen næppe vil have væsentlig indvirkning på størrelsen af de udgifter, udlejer pådrager sig ved udsættelse af en lejer. Det er dog afgørende, at påkravsfristen ikke bliver så lang, at der er risiko for, at ophævelse først kan ske i den efterfølgende måned.

Forudsat at en ophævelse sker inden for samme måned som lejerestancen, vil der dermed ikke være væsentlig forskel på de eventuelle omkostninger, som hviler på en privat eller en al-